Чета и разбирам - 1. клас

Прочети текста и после отговори на въпросите, като избираш един отговор!

СУШИНКА ЗА ЕДНА САМОТНА ДУША

Беше дъждовна пролетна нощ. Минзухарът дочу тих глас:

– Няма ли сушинка за една самотна душа?

Всичко се е сляло в една безкрайна мокра тъмнина. Минзухарът се залюля встрани, ала никого не видя. Гласът отново се обади. Вече съвсем наблизо. Минзухарът подвикна:

– Ти ли си, Щурчо?

– Аз съм, братко! Мокър съм до кости! Скрий ме под чадърчето си!

– Жал ми е, че не мога да ти помогна. Вятърът затвори златното ми чадърче, а на мене толково ми е студено, че не мога да го отворя. Посвири ми! Песента ти може да ме стопли и чадърчето само̀ ще се отвори.

– Цигулката ми е мокра, пръстите ми са изтръпнали, но сърцето ми е топло – продума полският цигулар и вдигна лъка.

Песента се понесе над полето. Замлъкна вятърът. Стихна дъждът. Затопли се Минзухарът и чадърчето му полека-лека се отвори.

– Ела, прислони се! – рече той. – Ти ще свириш, а аз ще те пазя от дъжда. Двамата дружно ще срещнем утрото.

Методи Бежански

Било дъждовна пролетна нощ !

Кой дочул тих глас?

На кого са думите - " Няма ли сушинка за една самотна душа?"

Какво помолил Щурчо Минзухарът?

Защо Минзухарът не могъл да му помогне?

Какво поискал Минзухарът от Щурчо?

Какво станало, когато Щурчо засвирил?

Какво щели да посрещнат заедно Минзухарът и Щурчо?